

Πριν δύο εβδομάδες περίπου έλαβα πρόσκληση για ένα δωρεάν ταξίδι στην Καμπέρα αν τηλεφωνούσα σε κάποιους αριθμούς για να εξασφαλίσω θέση σ' ένα από τα λεωφορεία που θα ξεκινούσαν από πράστεια του Σίδνευ. Φυσικά, δεν επρόκειτο για επίσκεψη στα πολλά αξιοθέατα τής πρωτεύουσας, αλλά για μια μαζική διαμαρτυρία με απαίτηση να γίνουν εθνικές εκλογές στην Αυστραλία εδώ και τώρα με πρόσχημα δήθεν τη φορολογία στο διοξείδιο του άνθρακα. Τώρα λυπάμαι που δεν οργάνωσα μια ομάδα 200 ή 300 συμπαροίκων να δηλώσουμε συμμετοχή στο τζάμπα ταξίδι με τα λεωφορεία των Λίμπεραλ και να κάνουμε αντιδιαμαρτυρία όταν φθάναμε στην Καμπέρα, αλλά ξέρετε τη γνώμη μου για τους τζάμπα τουρίστες...

Αλήθεια τί έγιναν αυτοί οι άνθρωποι; Ούτε μιλιά, ούτε λαλιά. Ούτε ένα αρχηγικό μηνυματάκι από τον παγκόσμιο πρόεδρο του ΣΑΕ για να γελάσουμε, αλλά ίσως είναι απασχολημένος με τις μεταρρυθμίσεις που θα προτείνει για να σωθεί το ΣΑΕ αφού το χρεοκόπησαν. Τελοσπάντων, ας μην κλωτσάμε πτώματα και ας επιστρέψουμε στις διαμαρτυρίες εναντίον τής ομοσπονδιακής κυβέρνησης με την απαίτηση να γίνουν εκλογές σούμπιτο που λένε και οι Ιταλοί.

Είδα σκηνές από τη διαμαρτυρία των τζάμπα τουριστών στην Καμπέρα και τα αισχρά συνθήματα στα πανό τους εναντίον τής πρωθυπουργού, τόσο αισχρά που και ο Τόνι Αμποτ αναγκάστηκε να αποστασιοποιηθεί επειδή αυτός, τουλάχιστον, διαθέτει ήθος. Αυτές οι διαμαρτυρίες και η εχθρική στάση από τον σταύλο εφημερίδων του Μέρντοκ, μου θυμίζει την περίοδο Ουίτλαμ πριν την συνταγματική εκτροπή με την οποία εκπαραθυρώθηκε μια νόμιμη κυβέρνηση, εκλεγμένη από τον λαό. Ο Γκοφ Ουίτλαμ αντιμετώπιζε τις ίδιες κατηγορίες που απευθύνονται στην Τζούλια Γκίλαρντ, ότι δήθεν σκότωνε την χώρα και τότε οι εφημερίδες του Μέρντοκ ζητούσαν την εξόντωσή του και

Όταν το σύστημα καταστρέφει κάθε τι που το βλάπτει, τότε το κάθε τι βλάπτει το σύστημα.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΚΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΚΑΜΠΕΡΑ;

τής κυβέρνησής του μέχρι που το πέτυχαν. Δεν αποκλείω καθόλου να το πετύχουν και αυτή τη φορά, αφού η ύπαρξη τής κυβέρνησης Γκίλαρντ κρέμεται από μια βαμβακερή κλωστή, ή μάλλον από μια βουλευτική έδρα. Αυτές οι διαμαρτυρίες με αφθονού όντα πολιτικό υλικό, οι μαζικές διαμαρτυρίες και τα τζάμπα ταξίδια χιλιάδων διαδηλωτών στην Καμπέρα συνεπάγονται κάποιο κόστος, μεγάλο κόστος. Ποιός το πληρώνει; Ποιός πλήρωσε τη λεωφορεία; Ποιός πλήρωσε την εκτύπωση εκατοντάδων χιλιάδων πολύχρωμων φέιγ βολάν με εμπρηστικό περιεχόμενο εναντίον τής Γκίλαρντ; Ποιός πλήρωσε τις διαφημίσεις διαμαρτυρίας; Αποκλείεται τα χρήματα να βγήκαν από το ταμείο του Λίμπεραλ Πάρτι ή να τα πλήρωσαν από την τσέπη τους οι άνθρωποι που δεν είχαν πενήντα δολάρια για το ταξίδι τους στην Καμπέρα. Δεν θα σάς πω εγώ ποιοί πληρώνουν το μάρμαρο, αλλά τί κάνει νιάου νιάου στα κεραμίδια;

Είναι οι ίδιοι που κακοποίησαν άγρια τον Γκοφ Ουίτλαμ και τον Κέβιν Ραντ όχι επειδή οι δύο πολιτικοί ήγετες ήθελαν ν' αλλάξουν το καθεστώς τής Αυστραλίας, αλλά επειδή "έβλαπταν" τα συμφέροντά της και όταν το κατεστημένο μιλά για "συμφέρον τής Αυστραλίας" εννοεί το δίκο του, αφού θεωρεί ιδιοκτησία του αυτή τη χώρα και κάθε χώρα.

Οι διαμαρτυρίες για τον φόρο

στο διοξείδιο τού άνθρακος είναι ανότες, γιατί ο φόρος θ' αρχίσει να εφαρμόζεται του χρόνου και μετά από 12 μήνες αν ο λαός αποφασίσει με την ετυμηγορία του ν' απολύσει νόμιμα την Εργατική ομοσπονδιακή κυβέρνηση, ο Τόνι Αμποτ θα μπορεί να τον καταργήσει. Γιατί, λοιπόν, αυτός ο σαματάς; Επειδή, οι εταιρείες που μολύνουν το περιβάλλον και πρέπει να τιμωρηθούν χρηματικά για να σταματήσουν τις εκπομπές ρύπων στον αέρα που αναπνέουμε, φοβούνται μήπως οι συνεπειες από τον φόρο αυτό δεν θα είναι καταστροφικές όπως λένε για να τρομοκρατήσουν τους ψηφοφόρους. Φοβούνται μήπως οι αποζημιώσεις που θα προσφέρει η κυβέρνηση για ν' αντιμετωπίσουν την αναπόφευκτη αύξηση σε κάποιες υπηρεσίες θα είναι αρκετές για να εξαλειφθούν οι όποιες ανησυχίες των καταναλωτών και να επανεκλέξουν την Εργατική κυβέρνηση.

Οπως γράψαμε στις προηγούμενες τρεις εκδόσεις, οι μεγάλες εταιρείες και οι κροίσοι σε όλο τον κόσμο υποφέρουν από αλλεργία στην πληρωμή φόρων, γι' αυτό ανακάλυψαν τούς έμμεσους φόρους όπως το GST και το ΦΠΑ, για να πληρώνουν φτωχοί και πλούσιοι το ίδιο ποσοστό φόρων. Το είδαμε στην Ελλάδα με την αύξηση του ΦΠΑ στο σουβλάκι, την τυρόπιτα και το καφεδάκι του φτωχού, αλλά δεν είδα-

με αύξηση στο ΦΠΑ για τον καμπανίτη, το χαβιάρι και τον αστακό, για τις Μερσεντές, τις θαλαμηγούς και τη πρώτη θέση για ταξίδια με αεροπλάνα και πλοία.

Το ίδιο συμβαίνει και στην Αυστραλία επειδή το χρήμα είναι ίδιο παντού. Παθαίνουν σοκ οι κροίσοι μας όταν ακούν γι' αύξηση των φόρων ή νέους φόρους και η Τζούλια Γκίλαρντ πίστεψε ότι θα κερδίσει την εύνοιά τους μειώνοντας το ποσοστό φόρου στα υπερκέρδη τους που είχε προτείνει ο Ραντ. Οπως αποδείχτηκε ήταν μάταιος κόπος και αδικαιολόγητη υποχώρηση τής πρωθυπουργού, αφού δεν έφερε το ποθούμενο και παραμένει εχθρός τους.

Ενώ, αν η Γκίλαρντ αποφάσιζε ν' αυξήσει το ποσοστό του GST για να μειώσει τον φόρο επιχειρήσεων και να επαναφέρει τα Work Choices τού Χάουαρντ, θα γινόταν το ίνδαλμα τού κάθε πικραμένου δισεκατομμυριούχου και ο Τόνι Αμποτ θα εξαφανιζόταν από τις σελίδες των εφημερίδων τού Μέρντοκ και τα ραδιοφωνικά προγράμματα τού Αλαν Τζόουνς.

Οσον αφορά στον Τόνι Αμποτ πιστεύω ότι είναι πολύ πιο ευφύης από όσο νομίζουν πολλοί και το συνεχές σφυροκόπημά του τής Τζούλιας Γκίλαρντ δεν αφορά στον πόνο των εταιρειών για τον νέο φόρο, ούτε τον πολυενδιαφέρουν οι επιπτώσεις τού φόρου, απλά βιάζεται να κατοικήσει στην πρωθυπουργική κατοικία τώρα που η εκλογή του είναι δεδομένη σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, ενώ σε δύο περίπου χρόνια ποιός ζει και ποιός πεθαίνει...

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι πολλά και πανίσχυρα συμφέροντα έχουν συμμαχήσει για διαφορετικούς λόγους για να γίνουν εκλογές αμέσως, αλλά τα πάντα θα εξαρτηθούν από την υγεία όλων των Εργατικών βουλευτών στην Καμπέρρα και την εντιμότητα των ανεξαρτήτων βουλευτών που στηρίζουν την κυβέρνηση για να εξαντλήσει την θητεία της χωρίς συνταγματικά παρατράγουδα.

* 57 ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΈΧΑΣΑΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ

Πενήντα εππάντα δημοσιογράφοι σκοτώθηκαν σε όλο τον κόσμο το 2010, αναφέρει στην επηρεαστική της η οργάνωση Ρεπόρτερς Χωρίς Σύνορα. Το 2010 περισσότερο από άλλες χρονιές οι δημοσιογράφοι έγιναν στόχος εγκληματικών ομάδων και εμπόρων ναρκωτικών. Αντίθετα, οι θάνατοι στα πεδία των μαχών μειώθηκαν. Έντεκα δημοσιογράφοι σκοτώθηκαν στο Πακιστάν, εππάντα στο Μεξικό και το Ιράκ και τέσσερις στις Φιλιππίνες. «Αν οι κυβερνήσεις δεν κάνουν κάθε προσπάθεια για να τιμωρήσουν τους δολοφόνους των δημοσιογράφων, γίνονται συνένοχοι τους», υπογραμμίζει με έμφαση σε δήλωσή του ο γενικός γραμματέας της οργάνωσης, Ζαν-Φρανσουά Ζιλιάρ. Παράλληλα, μέσα στο 2010 καταγράφηκαν 51 απαγωγές δημοσιογράφων, σημαντική αύξηση σε σχέση με τους 33 του 2009. Δύο Γάλλοι και τρεις Αφγανοί παραμένουν όμηροι για περισσότερο από ένα χρόνο. Το 2009 είχαν χάσει τη ζωή τους 76 δημοσιογράφοι.

* Καλό!

Μόλις καταφθάνει στο Τζερμιάδο, την πρωτεύουσα του Οροπεδίου Λασιθίου, ο από μετάθεση νέος αστυνόμος βλέπει σε πολλούς τοίχους σπιτιών

κύκλους σκοποβολής με κιμωλία που στο κέντρο τους έχουν μια τρύπα από σφαίρα και μονολογεί με τρεμάμενο ύφος και θαυμασμό:

- Πω πω, εδώ είναι όχι Τέξας, αλλά διαβόλου χωριό! Να δω τι θα κάνω μ' αυτούς! Όλες οι σφαίρες στο κέντρο!

Στη συνέχεια πάει σε ένα καφενείο και λέει του καφετζή.

- Δε μου λες, ρε καφετζή, αυτές τις πιστολιές στους τοίχους που είναι γεμάτο το χωριό, ποιοι τις κάνουν;

- Ο Μανούσος, καπετάνιο. Να αυτός εκεί στη γωνία που πίνει ρακί.

Ο αστυνομικός απευθύνεται παρακαλετά και με τρεμάμενη φωνή στο Μανούσο:

- Φίλε Μανούσο, για έλα δω.

- Ίντα θες, καπετάνιο; Σ' ακούω κι απ' εδά.

- Κοίταξε, σου δίνω το λόγο μου ότι όχι μόνο δε θα σε γράψω για τις πιστολιέ